

altsaa heller ikke den administrative Afgjørelse, Sagen har faaet, i nogen vis bestemt Retning bør betragtes som staaende, men at den, saa tidt Erfaring maatte tale derfor, undergives Forandring. Jeg skal saaledes tage alt det Hensyn til de af Udvalget fremsatte Tvivl og Betæneligheder, som jeg kan finde stemmende med Sagens Lær.

Ordføreren: Jeg befinder mig i nogen Forlegenhed med Hensyn til den Bemærkning, som er bleven fremsat af den meget ærede Finanzminister, idet jeg derved egentlig ikke fik Oplysning om, hvorvidt det var den meget ærede Ministers Mening, at han vilde opstige disse 300,000 Rbd. til Udbetaling, forsaavidt de ikke maatte blive udtrukne af Sparekasserne selv. Det er egentlig dette Punkt, Udvalget har villet henlede Opmærksomheden paa, og hvorom det har meent, at det ved Sagens første Behandling vilde vise sig, om det vilde være hensigtsmæssigt eller ikke at fremkomme med noget Ændringsforslag. Derved har man nemlig havt for Øie, at den meget ærede Finanzminister bestemt vilde erklære sig om dette Punkt. Dette er ikke skeet, og det er altsaa forsaavidt en Forlegenhed, hvori Udvalget er kommet.

Finanzministeren: Jeg har ikke udtalt, at det ikke vilde skee; men jeg har paa den anden Side heller ikke villet udtale, at jeg for Tiden kunde erklære mig ganske enig med Udvalget. Denne Sag er jeg nemlig endnu ikke saaledes færdig med at overveie, at jeg tør udtale nogen bestemt Mening derom. Jeg troer, at det under vore nuværende finantstille Forhold er en Sag, man vel skal betænke sig paa, at opstige 300,000 Rbd., fra Finanzernes Side, uden at nogen overveieende Anledning dertil er tilstede. Jeg troer, man maa først fastholde det, at det er vigtigt i denne Sag ikke at binde Administrationens Hænder, fordi man ikke kan binde Administrationens Hænder uden ved en Lov, hvorved Legislaturen ogsaa binder sine egne Hænder, indtil den næste Gang kan komme sammen, og, er det givet, at Sagens Lær bedst varetages ved, at Administrationen gives noget friere Hænder, er det derhos tillige givet, at vedkommende Minister, som har med denne Administrations-

green at gjøre, i Principet er enig med Udvalget, saa indseer jeg ikke, hvorfor man netop nu vil afstvinge Ministeren et bestemt Tillagn om, at han vil opstige disse 300,000 Rbd., inden han endnu er færdig med Overveielser, som han anseer det nødvendigt at lade gaae forud.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Affstemning og vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Jeg skal hermed standse Forhandlingerne idag.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for det næste Møde, skal jeg anmelden, at jeg fra Finanzministeren har modtaget Exemplarer af et af ham i det andet Thing forelagt Udkast til Lov angaaende et overordentligt Lønningstillæg for de ringere afslagne offentlige Bestillingsmænd; disse Exemplarer ere til Efterretning omdeelte paa de Herrers Pladser.

Jeg skal dernæst opgive Dagsordenen for næste Møde, Mandag Aften Kl. 7; den vil være:

- 1) Valg af Thingets Embedsmænd;
- 2) Eventualiter: Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg i Sagen, angaaende Udkast til Lov om Fæstes Overgang til Selveie.
- 3) Indledende Behandling af Forslag til Lov for Kongeriget Danmark angaaende Ophevelsen af de i Frd. 1ste Mai 1838 § 52 vedblevne Toldbegunstigelser;
- 4) Æneste Behandling af Forslag til Lov om Portofriheden.
- 5) Anden Behandling af Udkast til Lov om Færøernes Lagthing.
- 6) Tredie Behandling af Udkast til Lov om Udvidelse af Frd. 21 Mai 1845 til Færøerne; og
- 7) Anden Behandling af Forslag til Lov om Toldbegunstigelser med Hensyn til Banded og Gasledninger, samt andre store Anlæg for Kommunernes Regning.

Mødet hævet Kl. 3 $\frac{1}{2}$.